

ग्रामह्यपितृ (wie eben) nom. ag. *Einlader*: ब्राह्मणानामह्यपिता P. 3, 2, 78, Sch.

ग्रामह्यित (wie eben) 1) adj. s. u. मह्यप् mit ग्राम्. — 2) n. *Anrede, der Vocativ* VS. PRĀT. 2, 17. AV. PRĀT. 1, 81. एकामह्यिते im Vocativ der Einzahl 2, 47. श्रोकार् ग्रामह्यितः प्रगृह्यः RV. PRĀT. 1, 18. P. 2, 3, 48. 1, 2, 6, 1, 198. 8, 1, 8. 19. 55. 72. 73.

ग्रामह्य (wie eben) adj. *anzurufen*; subst. ein im Vocativ stehendes Wort Vop. 3, 145. — Vgl. ग्रामह्यित.

ग्रामन्द् (2. ग्रा + मन्द्) adj. *einen tiefen Ton habend*: ग्रामन्द्गणाम् — गर्जितानाम् MBH. 33, v. 1. ग्रामन्द्नूतनघनागमगर्जित KATH. 16, 121. Vgl. मन्द्घानघन PRAB. 73, 9.

ग्रामयार्त्र (1. ग्राम + यार्त्र) n. *ein ungebranntes Gefäß* AV. 8, 10, 28. ÇAT. BR. 12, 1, 3, 23. 14, 9, 4, 11 (= BRH. ĀR. UP. 6, 4, 12). M. 3, 179.

ग्रामय (von 2. ग्रम् im caus.) 1) m. a) *Schaden, Beschädigung*; s. घनामय und निरामय. — b) *Krankheit* AK. 2, 6, 2. H. 463. im Veda nur am Ende von comp. ग्रयामय ÇAT. BR. 13, 3, 3, 4. 3. KĀTJ. ÇR. 20, 3, 14. 16. दीर्घतीत्रामयग्रस्त JĀĠŃ. 3, 245. BHAG. 17, 9. R. 4, 44, 83. SUÇR. 1, 58, 13. 183, 20. 239, 14. 2, 430, 11. ÇĀNTIÇ. 2, 10 (lies तस्यामये). PAÑKĀT. I, 408. RAGH. 19, 48. Vgl. घनामय, निरामय, पृष्ठामय, शीर्षामय, हृदयामय. — c) *schlechte Verdauung* HĀR. 141. Vgl. 1. ग्राम 2, b. — 2) n. N. einer Arzneipflanze, *Costus speciosus* (कुष्ठ), RĀĠAN. im ÇKDR.

ग्रामयत् part. von 2. ग्रम् im caus., s. घनामयत्.

ग्रामयार्चिन् (von ग्रामय) adj. 1) *krank* P. 5, 2, 122, VĀRT. 3. AK. 2, 6, 2, 9. H. 439. TS. 3, 2, 3, 3. ज्योगामयावी 2, 1, 1, 3. KĀTH. 27, 4 u. s. w. KĀTJ. ÇR. 23, 1, 16. — 2) *an schlechter Verdauung leidend* M. 3, 7. JĀĠŃ. 3, 210. Davon nom. abstr. ऽञ्चित M. 11, 51.

ग्रामयितु von 2. ग्रम् im caus., s. घनामयितु.

ग्रामयिन् s. पृष्ठामयिन्.

ग्रामरणात् (2. ग्रा - मरण + अत्) adj. *den Tod zur Grenze habend, erst mit dem Tode endend, sich bis zum Tode erstreckend*: ग्रामरणात्ताः प्रणयाः कोपास्तत्तणभङ्गुराः HIT. I, 180.

ग्रामरणात्तिक adj. dass.: अन्वेष्यन्वस्याव्यभिचारः M. 9, 101. दासः JĀĠŃ. 2, 183. पापम् MBH. 3, 8333. Vgl. मरणात्तिक MBH. 14, 466.

ग्रामरीर्त्तर (von मर [मृण] mit ग्रा) nom. ag. *Verderber*: यस्य वर्ता ननुषा न्वत्ति न राधस ग्रामरीता मघस्य RV. 4, 20, 7.

ग्रामर्द (von मर्द् mit ग्रा) m. 1) *das Zausen, Jmd-Zusetzen*: ग्रामर्दल्लि-ष्ठकेशरम् (सिंहशिशुम्) ÇĀK. 173. पर्युपासनकाले, ग्रामर्दकाले MBH. 13, 237. — 2) N. pr. einer Stadt Verz. d. B. H. No. 1242.

ग्रामर्दिन् (wie eben) adj. *zerzausehend, Jmd zusetzend*: परवला^० R. 4, 14, 16.

ग्रामर्ष m. = ग्रामर्ष BHARATA zu AK. 1, 1, 2, 26. ÇKDR.

ग्रामल, f. ०ली v. l. im gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41.

ग्रामलक m. f. ०की gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41) n. *Emblia officinalis Gaertn., Myrobalanenbaum* AK. 2, 4, 2, 38. 3, 4, 178 (f.). 3, 6, 33 (m. n.). TRIK. 3, 5, 24. H. 1143 (f.). m. und f. vorzugsweise für die Pflanze, n. für die Frucht (P. 1, 2, 49, Sch.). Das herbschmeckende Fruchtfleisch wird vielfach medicinisch gebraucht und gilt (SUÇR. 1, 209, 16. 241, 17) für ausgezeichnet gesund. m. R. 3, 17, 7 (तिन्डुकामलकान्). BRAHMA-P. in

LA. 32, 15. f. MBH. 3, 11570. R. 2, 91, 30. 49. SUÇR. 1, 142, 14. 209, 14. 2, 469, 15. 499, 9. n. KĀND. UP. 7, 3, 1. MBH. 3, 40039. SUÇR. 1, 73, 10. 142, 3. 148, 13. 163, 15. 215, 14. 2, 39, 15. 40, 19. 73, 16. 367, 15. BURN. Intr. 426. — unbestimmt ob m. oder n. N. 12, 3. R. 1, 3, 6 (die Frucht). 2, 94, 9. प्राचीनामलकैः MBH. 1, 7586. Nach ÇABDĀK. im ÇKDR. ist ग्रामलक m. *Gendarussa Adhatoda* (वासक), nach RĀĠAN. ebend. ग्रामलक n. eine Varietät von ग्रामलकी, = काष्ठधात्रीफल = तुद्रामलक = तुद्रजातीफल, vulg. काठग्रामला.

ग्रामवात (1. ग्राम 2, b. + वात Wind) m. N. einer Krankheit, *mit Blähungen verbundene Verdauungslosigkeit*, ÇKDR. Verz. d. B. H. No. 963. 972. 973.

ग्रामह्यीय adj. ०या (nämlich ऋच्) Bezeichnung des Verses RV. 8, 48, 3 in KĀTJ. ÇR. 10, 9, 7.

ग्रामह्यीयव N. pr. des Rshi zu VS. 26, 16. fgg. (wo RV. ANUKA. ग्रमह्यीयु hat) Verz. d. B. H. 36, 2.

ग्रामातिसार und ०रिन् s. u. 1. ग्राम 2, b.

ग्रामात्य m. = ग्रमात्य DVIRŪPAK. im ÇKDR.

ग्रामाद् (1. ग्राम + अद्) adj. P. 3, 2, 68, Sch. *rohes* (Fleisch, Cadaver) essend: ग्रामाद्: त्तिङ्कास्तमद्द्वेषोः RV. 10, 87, 7. ग्रामाद् गृध्राः कुण्पे रदाताम् AV. 11, 10, 8. ग्रामे ग्रामिनामाद् ब्रह्मिन् ऋच्यद् मेध VS. 1, 17 in ÇAT. BR. 1, 2, 1, 4 wohl irrig dem ऋच्यद् entgegengesetzt und auf das Feuer der Verdauung bezogen.

ग्रामानस्य n. = ग्रामानस्य ÇABDĀK. im ÇKDR.

ग्रामावाच्यै (von ग्रामावास्या) gaṇa संधिवेलादि zu P. 4, 3, 16. 1) adj. a) *zum Neumond oder dessen Feier gehörig* ÇAT. BR. 1, 6, 2, 6. 8, 3, 4. ग्रामावास्येन हृदियेषु पौर्णमासेन वा AIT. BR. 1, 1. — b) *an einem Neumond geboren* P. 4, 3, 30. — 2) n. (nämlich हृदिसु) *das Neumondsopfer* ÇAT. BR. 11, 1, 3, 1. fgg. ĀÇV. ÇR. 12, 6. KĀTJ. ÇR. 4, 5, 26. 23, 4, 37. 46. 7, 4. ग्रामावाच्यैविधि ÇAT. BR. 11, 1, 3, 4.

ग्रामाशय (1. ग्राम + आशय) m. *der Ort der rohen Speisen und Säfte*, so heist *der obere Theil des Leibes bis zum Nabel*: पक्वाशयस्त्वधो नाभ्या-मूर्धमामाशयः स्थितः MBH. 3, 13973. पक्वामाशयार्मथ्ये सिद्प्रभवा नाभिर्नाम SUÇR. 1, 349, 13. 48, 20. 77, 14. 89, 13. 190, 12. 2, 18, 14. 201, 19. JĀĠŃ. 3, 95. — Vgl. पक्वाधान.

ग्रामिन्ना f. *Milchklumpen, Quark* (wird so erzeugt, dass Teissgemachte Milch mit einem Theile saurer Knollen vermenget und von der geronnenen Mischung das Wässerige abgessen wird) AK. 2, 7, 22. TRIK. 3, 2, 17. H. 831. AV. 10, 9, 13. VS. 19, 21, 23. TS. 2, 5, 5, 4. ग्रामिन्ना मस्तु घृतमस्य रेतः (vgl. AV. 9, 4, 4) 3, 3, 9, 2. ÇAT. BR. 1, 8, 1, 7, 9. 3, 3, 2. 4, 2, 4, 18. KĀTJ. ÇR. 4, 3, 10. fgg. 7, 4, 28. KAUC. 63. — Von derselben Wurzel wie मिश्र.

ग्रामिन्तीय und ग्रामिन्दीय adj. von ग्रामिन्ना P. 5, 1, 4, Sch.: दधि.

ग्रामिन्तीनि patron. von ग्रामिन्तीनिस् gaṇa वाङ्मादि zu P. 4, 1, 96.

ग्रामित्र (von ग्रामित्र) adj. f. ई^० vom Feinde herrührend, *feindlich gear- tet, feindselig* P. 5, 4, 36, VĀRT. 1. 4. नासोमामित्रो व्यधिरा द्धर्यति RV. 6, 28, 3. नारी पुत्रं धावतु कस्तुगृह्यामित्रो भीता संमेरे वधानाम् AV. 5, 20, 3. तस्नाद्व्यामित्रौ संगत्य नाम्ना चेदभिवदतो ऽन्यो ऽन्यं समैव ज्ञानते ÇAT. BR. 13, 1, 6, 1.